

UCHWAŁA NR VII/31/13/2026
SEJMIKU WOJEWÓDZTWA ŚLĄSKIEGO

z dnia 19 października 2026 r.

**w sprawie rozpatrzenia skarg na działalność dyrektora oraz działania Klinicznego Szpitala
Psychiatrycznego SPZOZ w Rybniku**

Na podstawie art. 30a ust. 1 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 roku o samorządzie województwa (tekst jednolity Dz. U. z 2026 roku, poz. 720), art. 227 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 roku – Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2025 roku, poz. 1691)

Sejmik Województwa Śląskiego
uchwała:

§ 1. Po rozpatrzeniu skarg Pana ¹⁾ na działalność dyrektora oraz działania Klinicznego Szpitala Psychiatrycznego SPZOZ w Rybniku, postanawia się skarg nie uwzględnić.

§ 2. Uzasadnienie faktyczne i prawne stanowi załącznik do uchwały.

§ 3. Wykonanie uchwały w zakresie zawiadomienia Skarżącego o sposobie załatwienia skarg powierza się Przewodniczącemu Sejmiku Województwa Śląskiego.

§ 4. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Sejmiku
Województwa Śląskiego

Jacek Jarco

¹⁾ Anonimizacji w zakresie danych osobowych na podstawie art. 5 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej dokonał Mariusz Jaworski, pracownik Kancelarii Sejmiku.

Uzasadnienie

Pan ¹⁾ złożył do Urzędu Marszałkowskiego Województwa Śląskiego dwie skargi w związku z leczeniem Pierwsza ze skarg wpłynęła do Urzędu w dniu 28 sierpnia 2026 r. i dotyczyła skargi na działalność Dyrektora Klinicznego Szpitala Psychiatrycznego w Rybniku oraz wniosku o przeprowadzenie doraźnej kontroli. Druga ze skarg wpłynęła do Urzędu Marszałkowskiego Województwa Śląskiego w dniu 7 września 2026 r. i dotyczyła rażącego naruszenia praw pacjenta i konstytucyjnych praw obywatelskich przez Kliniczny Szpital Psychiatryczny SPZOZ w Rybniku.

Rozpatrzenie skarg, w zakresie dotyczącym działań organizacyjnych Dyrektora Klinicznego Szpitala Psychiatrycznego SPZOZ w Rybniku oraz pracowników tego Szpitala, dla którego podmiotem tworzącym jest Województwo Śląskie, zgodnie z art. 30a ust. 1 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa (t.j. Dz. U. z 2026 r., poz. 720) należy do Sejmiku Województwa.

W celu wyjaśnienia zarzutów podnoszonych przez Skarżącego w złożonych przez niego skargach Departament Nadzoru Podmiotów Leczniczych i Ochrony Zdrowia Urzędu Marszałkowskiego zwrócił się w dniu 10 września 2026 r. pismem o sygnaturze NZ-NK.KW-00413/26 do Klinicznego Szpitala Psychiatrycznego SPZOZ w Rybniku z prośbą o zweryfikowanie informacji będących przedmiotem obu skarg i szczegółowe odniesienie się do wszystkich opisanych w nich zarzutów. W odpowiedzi na ww. pismo w dniu 21 września 2026 roku Szpital przesłał do Urzędu Marszałkowskiego Województwa Śląskiego pismo o sygnaturze DOr.051.2.15.2026 odnosząc się do zarzucanych przez Skarżącego kwestii, podpisane przez Pana Wojciecha Eysymontta – Zastępcę Dyrektora ds. Lecznictwa Klinicznego Szpitala Psychiatrycznego SPZOZ w Rybniku.

W ww. skargach Skarżący zarzuca:

1. Dyrektorowi Klinicznego Szpitala Psychiatrycznego SPZOZ w Rybniku rażące niedopełnienie obowiązków ustawowych oraz tolerowanie praktyk naruszających elementarne prawa Pacjenta, polegających na uporczywym i bezprawnym odmawianiu udostępnienia dokumentacji medycznej (historii choroby, w tym opinii o Pacjencie).

Odpowiedź na zarzut: Podniesiony zarzut należy uznać za bezzasadny i nie znajdujący poparcia w otrzymanych wyjaśnieniach.

W toku analizy otrzymanych od Szpitala wyjaśnień wynika, iż w odpowiedzi na zarzuty zawarte w skardze dotyczące odmawiania **udostępniania dokumentacji medycznej** Skarżący, będąc osobą upoważnioną – do dostępu do dokumentacji medycznej, otrzymał ją. O tym fakcie świadczy sama treść skarg, gdzie autor powołuje się na wpisy znajdujące się w tejże dokumentacji, które posłużyły do zgłoszenia sprawy do Prokuratury Rejonowej w Rybniku, NIK, CBA oraz UODO. Ponadto, na podstawie dokumentacji medycznej Skarżący wymienia też farmaceutyki, które zostały podane Pacjentowi podczas pobytu w Szpitalu. W związku z wykonywaniem środka zabezpieczającego w postaci pobytu w zakładzie psychiatrycznym sporządzona została **opinia detencyjna**, która nie jest dokumentem sporządzanym w ramach bieżącego procesu udzielania świadczeń zdrowotnych Pacjentowi, lecz dokumentem sporządzanym na potrzeby postępowania sądowego dotyczącego dalszego wykonywania środka zabezpieczającego i tym samym nie stanowi dokumentacji medycznej. Podstawę sporządzenia tego rodzaju opinii stanowi art. 203 § 1 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny wykonawczy (Dz. U. z 2025 r., poz. 911, t.j. z dnia 8 lipca 2025 r., dalej KKW) zgodnie z którym kierownik zakładu psychiatrycznego, w którym wykonywany jest środek zabezpieczający w postaci pobytu w zakładzie psychiatrycznym, nie rzadziej niż co 6 miesięcy przesyła do sądu opinię o stanie zdrowia sprawcy umieszczonego w tym zakładzie oraz o postępach w leczeniu lub terapii. Opinia sporządzana na podstawie art. 203 § 1 KKW stanowi zatem element materiału pozostającego w związku z postępowaniem sądowym i służy sądowi do podjęcia rozstrzygnięcia w przedmiocie dalszego stosowania środka zabezpieczającego. Sporządzenie i przekazanie przedmiotowej opinii następuje na podstawie przepisów proceduralnych

¹⁾ Anonimizacji w zakresie danych osobowych na podstawie art. 5 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej dokonał Mariusz Jaworski, pracownik Kancelarii Sejmiku.

regulujących wykonywanie środka zabezpieczającego, a nie na podstawie przepisów regulujących zasady prowadzenia i udostępniania dokumentacji medycznej. O charakterze dokumentu decyduje bowiem nie tylko jego treść, ale przede wszystkim cel, podstawa prawna oraz tryb jego sporządzenia i przekazania. W przypadku opinii, o której mowa w art. 203 § 1 KKW, jej sporządzenie wynika z obowiązku o charakterze procesowym, a jej adresatem jest właściwy sąd. W konsekwencji przedmiotowej opinii nie można traktować jako elementu dokumentacji medycznej pacjenta, do którego dostęp podlegałby zasadom określonym w przepisach dotyczących dokumentacji medycznej. Opinia detencyjna z dnia 21 marca 2025 r., o udostępnienie której wnioskował Skarżący, została sporządzona w związku z wykonywaniem środka zabezpieczającego i na potrzeby postępowania prowadzonego przez właściwy sąd. Jej sporządzenie oraz przekazanie następuje w ramach obowiązków zakładu psychiatrycznego wynikających z przepisów Kodeksu karnego wykonawczego. Dlatego też opinia ta została przekazana przez Szpital do właściwego sądu. Następnie, w ramach prowadzonego postępowania, została przekazana przez sąd do Komisji Psychiatrycznej ds. Środków Zabezpieczających w Gostyninie. Kopia opinii znajduje się w archiwum Szpitala, jednakże fakt jej przechowywania przez Szpital nie oznacza, że Szpital jest jej dysponentem procesowym ani, że może nią swobodnie rozporządzać poza trybem przewidzianym przepisami prawa. Opinia została bowiem sporządzona w celu przekazania jej właściwemu organowi procesowemu i stanowi element materiału związanego z postępowaniem dotyczącym wykonywania środka zabezpieczającego. Szpital wskazywał Skarżącemu, iż organem właściwym, do którego należy zwrócić się o udostępnienie tej opinii, wglądu do niej lub uzyskanie jej kopii jest Sąd, do którego opinia została skierowana i który prowadzi postępowanie w przedmiocie dalszego stosowania środka zabezpieczającego. W związku z powyższym, Szpital nie jest uprawniony do udostępnienia Pacjentowi ani osobie przez niego wskazanej kopii przedmiotowej opinii w trybie właściwym dla udostępniania dokumentacji medycznej. Uprawnienie do dostępu do dokumentacji medycznej nie może być utożsamiane z uprawnieniem do uzyskania dokumentu procesowego znajdującego się w dyspozycji organu prowadzącego postępowanie.

2. Klinicznemu Szpitalowi Psychiatrycznemu SPZOZ w Rybniku oraz Lekarzom VII Oddziału Szpitala umieszczenie w dokumentacji medycznej pacjenta informacji nieprawdziwych, naruszających dane osobowe Skarżącego i jego dobra osobiste oraz publikowanie informacji niezgodne ze stanem faktycznym oraz naruszenie ochrony danych osobowych poprzez odnotowywanie w dokumentacji medycznej treści rozmów Skarżącego z lekarzami na temat Pacjenta oraz nielegalnego pobierania akt sądowych.

Odpowiedź na zarzut: Podniesiony zarzut należy uznać za bezzasadny i nie znajdujący poparcia w otrzymanych wyjaśnieniach.

W kwestii zarzutów wymienionych w skardze dotyczących naruszenia ochrony danych osobowych poprzez odnotowywanie w dokumentacji medycznej treści rozmów Skarżącego z lekarzami na temat Pacjenta należy wskazać, że przebieg rozmów z rodzinami/bliskimi Pacjentów Szpital odnotowuje w dokumentacji medycznej. Taka praktyka ma na celu zasięgnięcie wiedzy i obserwacji w/w, służy również ewentualnym zmianom, które zostają uruchamiane w ramach Oddziału, jak: leczenie, rehabilitacja czy interwencje psychoterapeutyczne. Co więcej, gdyby nie wpisy w dokumentacji, to personel Szpitala nie miałby wiedzy, iż Skarżący nie zgadzał się z diagnozą dotyczącą stanu zdrowia i mógłby oddać Pacjenta pod opiekę rodziny, która kwestionuje lub umniejsza charakter czynu popełnionego przez pacjenta przebywającego w oddziale sądowo-psychiatrycznym Klinicznego Szpitala Psychiatrycznego SPZOZ w Rybniku, a także, że nie zgadza się z postawioną diagnozą i wprowadzonym sposobem leczenia. Zgodnie z art. 204d KKW, w którym określono, iż możliwym jest udzielenie przepustki i oddanie pacjenta pod opiekę członka rodziny lub osoby godnej zaufania, jeżeli jest to uzasadnione względami terapeutycznymi lub ważnymi względami rodzinnymi, zaś niebezpieczeństwo, że sprawca przebywający poza zakładem dopuści się czynu zabronionego lub zagrazi własnemu życiu lub zdrowiu, jest nieznaczące.

Odnosząc się do zarzutu Skarżącego dotyczącego „nielegalnego pobrania akt sądowych” wskazać należy, iż jest to zarzut pozbawiony podstaw. Zgodnie bowiem z art. 2 pkt 10 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. Kodeks karny wykonawczy organem postępowania wykonawczego jest również kierownik zakładu psychiatrycznego, którego naczelnym zadaniem jest zorganizowanie odpowiedniego postępowania leczniczego, psychoterapeutycznego, rehabilitacyjnego lub resocjalizacyjnego, którego celem jest poprawa stanu jego zdrowia i zachowania w stopniu umożliwiającym funkcjonowanie w społeczeństwie w sposób niestwarzający zagrożenia porządku prawnego, a w wypadku sprawcy umieszczonego w zakładzie psychiatrycznym – również dalsze leczenie w warunkach poza tym zakładem (art. 202 KKW). Mając na uwadze wskazane wyżej podstawy prawne uznać należy, iż zaznajomienie się przez lekarzy z aktami

sprawy dotyczącej inkryminowanego zdarzenia przypisywanego..... było konieczne nie tylko ze względu na wskazany już proces leczniczy i terapeutyczny, ale również ze względu np. na ustalanie sytuacji rodzinnej pacjenta. Lekarz wykonując obowiązki lekarza psychiatry w organie wykonującym postanowienie Sądu o umieszczeniu miał nie tylko prawo, a wręcz obowiązek zaznajomienia się z aktami sprawy prowadzonymi do sprawy popełnionego czynu zabronionego – gdyby bowiem tego nie uczynił i doszłoby do wydania przepustki, ... byłby pod opieką osoby, która nie tylko neguje lub umniejsza czyn Pacjenta, ale nawet sugeruje, iż Pacjent nie wymaga leczenia psychiatrycznego. Co więcej, udostępnianie akt postępowania sądowego podmiotom, w których mają być wykonywane środki zabezpieczające jest powszechne, trudno bowiem za zasadne uznać, aby organ postępowania wykonawczego nie posiadał pełnej wiedzy o skazanym lub detencionowanym.

Stosownie do art. 30a ust. 1 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa sejmik województwa rozpatruje skargi na działania zarządu województwa oraz wojewódzkich samorządowych jednostek organizacyjnych, a także wnioski i petycje składane przez obywateli. Kliniczny Szpital Psychiatryczny SPZOZ w Rybniku jest podmiotem leczniczym, dla którego podmiotem tworzącym jest Województwo Śląskie. W konsekwencji do właściwości Sejmiku Województwa Śląskiego należy rozpoznanie skarg w takim zakresie, w jakim odnoszą się one do działalności Dyrektora Szpitala jako kierownika wojewódzkiej samorządowej jednostki organizacyjnej. Kompetencja ta nie obejmuje jednak przeprowadzania przez Sejmik specjalistycznej oceny prawidłowości postępowania diagnostycznego, leczniczego, terapeutycznego lub farmakologicznego prowadzonego wobec Pacjenta. Sejmik nie jest organem właściwym do rozstrzygania, czy określone świadczenia zdrowotne zostały udzielone zgodnie z aktualną wiedzą medyczną, czy zastosowano właściwe produkty lecznicze ani czy określony sposób leczenia pozostawał w związku ze stanem zdrowia Pacjenta. Dokonanie takich ustaleń wymaga analizy dokumentacji medycznej oraz wiadomości specjalnych z zakresu medycyny, wykraczających poza zakres kontroli wykonywanej przez organ stanowiący województwa.

Sejmik nie jest również organem ustawowo powołanym do prowadzenia postępowania wyjaśniającego w indywidualnych sprawach dotyczących naruszenia praw pacjenta. Zgodnie z art. 50 ust. 1 ustawy z dnia 6 listopada 2008 r. o prawach pacjenta i Rzeczniku Praw Pacjenta (t.j. Dz. U. z 2024 r., poz. 581 z późn. zm.) Rzecznik Praw Pacjenta wszczyna postępowanie wyjaśniające, jeżeli poweźmie wiadomość co najmniej uprawdopodobniającą naruszenie praw pacjenta. Przepis przewiduje również możliwość wszczęcia takiego postępowania przez Rzecznika z własnej inicjatywy.

Odnosząc się do wniosku o przeprowadzenie kontroli doraźnej, uwzględniono, że Departament Nadzoru Podmiotów Leczniczych i Ochrony Zdrowia przeprowadził w Klinicznym Szpitalu Psychiatrycznym SPZOZ w Rybniku kontrolę w okresie od 19 maja do 14 lipca 2025 r. W toku rozpoznawania skarg uzyskano ponadto od Szpitala dodatkowe informacje i wyjaśnienia dotyczące okoliczności wskazanych przez Skarżącego.

Na podstawie zgromadzonych materiałów nie stwierdzono okoliczności uzasadniających przeprowadzenie kolejnej kontroli w zakresie działalności organizacyjnej Dyrektora Szpitala. Rozstrzygnięcie to nie stanowi oceny prawidłowości udzielonych świadczeń zdrowotnych ani wyniku procesu leczenia.

Zgodnie z art. 30a ust. 1 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa, sejmik rozpatruje m.in. skargi na wojewódzkie samorządowe jednostki organizacyjne składane przez obywateli, w tym celu powołuje Komisję Skarg, Wniosków i Petycji.

W dniu 8 października 2026 roku odbyło się posiedzenie Komisji Skarg, Wniosków i Petycji Sejmiku Województwa Śląskiego, na którym rozpatrywana była przedmiotowa sprawa. W trakcie posiedzenia Komisji po analizie sprawy uznano, że została ona szczegółowo rozpoznana i nie ma podstaw do uznania skarg za zasadne.

Podjęcie przez Sejmik Województwa Śląskiego uchwały nieuwzględniającej przedmiotowych skarg jest uzasadnione.